

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.
MEGJELENIK MINDEN VASARNAP.

Előfizetési árak:		Felolvasó szerkesztő:	Főmunkatárs:	Magánhirdetések legutányosabban, árszabály szerint
Égész évre	4 frt	Fehér János.	Révész Lajos.	Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 frt, ezenül minden megkezdett szög 50 krral több.
Fél évre	2 »	Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.		Lapunk számára hirdetések elfogad a „Routier Gyűjtemény és a Magyar Távir. Irod.” hirdetés irodáján (Budapest), Gránitz utca 1. szám.
Negyed évre	1 »	A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatara címzve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.		

A koronázás évfordulóján.

Június 8-án volt huszonhetedik évfordulója azon nagy napnak, midőn Szent-István koronáját I. Ferenc József ő felségének fejére tették.

Deák Ferenc megírta híres hűsvéti cikkét a lángelme éles látásával, a hazafi bátorságával, hogy mit kíván a magyar nemzet. Schmerling a büszke kényúr, a mindenható osztrák miniszter dölyfösen válaszolta, hogy: a magyar nemzetnek nincs joga alkotmányról, szabadságról álmolozni.

A nemzet, mint egy test és egy lélek csallakozott a »haza bölcsé« zaszljaja alá s végül is döntött a császár jó szíve; megbékült a nemzettel, megadta az alkotmányt és megnyerte vele a nemzet osztatlan szeretetét.

A koronázás keleti fényével és pompával ment végbe s jöllehet a nemzetnek nem teljesült minden kívánsága, mégis a magyar közjog néhány sarkalatos tétele akként módosult és bővült, hogy az időkét kezdve mindenki várt azon válasza: vajjon jó-e, jobb lesz-e az új a réginel? És dacára a kétes jövőnek, az országos lelkesedés és közörmű ragyogása, ama dicső napok alatt verőfénybe vont minden széles e hazában a Kárpátok hófedte ormaitól a hullámos Adriáig.

A magyar nemzet ezen viselkedésében nem volt semmi alkaloskodás, mert mindenkor legszentebb kegyelettel tekintett drága kincsére, Szent-István koronájára. Mindenkor erős hite volt, hogy a kinek homlokát a szent-korona érinti, annak lelkét betölti az isteni kegyelem s hű magyar népének szeretete. Innen van, hogy a nemzet magában a koronázás tényében látja egyik legfőbb biztosítékát alkotmányos szabadságának, nemzeti léte virulásának!

Azóta huszonhét év múlt el és mi napról-napra látjuk, hogy olyan fejedelmek örökösök feleltünk, a kiből Szent-István kegyessége, Szent-László lovagiasága és Mátyás tudomány-szereteje összponosul.

A lovagiaságnak, kegyességnek és szívjóságának meghatóbb jelét alig mutatja a tör-

ténelem, mint midőn I. Ferenc József király a neki szánt koronázási ajándékot visszaadja azoknak, a kik néhány évvel azelőtt ellene harcoltak, — a magyar honvédeknek. Az elmúlt negyedszázad lefolyása alatt pedig alkalmunk volt tapasztalni, hogy esküt alig tartott meg valaki oly igazán, mint felséges királyunk azt megtartja. Az eskű törékeny, gyarló szó a kicsinyek ajkán, de Istennek ígéje a nagyok és választottak ajkán!

Nagy és igazságos! E két szóval fogja a történelem királyunk tetteit mérlegelni.

Nincs király ez idő szerint, a ki úgy bírna népének ragaszkodó szeretét, mint a mi királyunk. Mehet bátran az utcákon, nem kíséri a nagyobb hadgyakorlatokon testőrség. Egyedül, minden kíséret nélkül tér szállására, mert bízik népének szeretetében.

Magyarország újjászülése az az örvendetes és áldásos esemény, a melyre a koronázás évfordulóján visszatérhetünk. Magyarország újjászülése a nehéz sorscsapások és keserű megpróbáltatások korszaka után. Magyarország újjászülése az elnyomatás korszaka után, a mely — úgy tetszett — még a legbátrabbak szívéből is száműzni akart minden bizalmat. A minek véghez vitelére más nemzeteknek 1793-tól 1848-ig bőséges idejök volt, azt Magyarországban abban az egy viharos esztendőben kellett a maga számára kivívnia, a mely a szabadságharcot megnyitotta.

Az 1867. esztendő megozta az alkalmat nemzetünknek, hogy érzelmeit fényesen bebizonyítsa. És nem a szenvedések megtorlása, hanem a békés megegyezés a koronával, volt célja a nemzet törekvésének. Ausztria legyőzettel Szadovánál és a legyőzött Ausztriától a nemzet szószólója, Deák Ferenc, egy jótállal sem kívánt többet, mint a mennyi a háború előtt lett megállapítva.

A nemzetnek ez a bölcs lojalitása lehetővé tette a kiegyezést, melynek tökéletes befeljezettsége a koronázásban jutott ünnepélyes és kegyeletes kifejezésre. A multa fátyn borított, a király megesküdtő Magyarország alkotmányára, a nemzet viszont megváltoztat-hatatlan hűséget fogadott koronás királyának.

A kiegyezés egy negyedszázad óta fényesen kipróbált, a magyar állameszmé pedig impozáns hatalommá virult, és a legpompásabb vívmányok hirdetik országvilág előtt a magyar király és nemzete közti teljes egyetértést.

Rimely Károly püspök a znióváraljai áll. tanítóképző-intézetben.

E cikkemet nem az a célja, hogy conventi-onális tudósítást nyújtsam azon látogatásról, melyet Besztercebánya fennkölt lelkű püspöke, főpásztori körútjában, a znióváraljai áll. tanítóképző-intézetben, az intézet igazgatójának meghívására tet; hanem, hogy beszámoljam azon a nevelés-oktatásra és a tanítói pályára vonatkozó, szép és igaz eszmékről, gondolatokról, melyeket a jeles férfi, Rudolf trón-örökösnek egykori nevelője, részint az intézet igazgatójának üdvözölő beszédjére, részint az intézet növendékei előtt elmondott.

Az emlékezetes eszmék, melyeket ő tapasztalatainak gazdag mezején gyűjtött s melyeket a nagybecsű látogatás alkalmából nemcsak nekem, hanem megelégedve fejezett ki, mély hatást tetek mindazokra, akik őt azon alkalmal tisztelettel körülvették.

F. h. 1-én, d. e. 11 és 12 óra közt történt a nagybecsű látogatás. A tanári kar az intézet kapujánál várta az őz főpapot és Somogyi Gáza igazgató körülbelül a következő beszéddel fogadta:

»Meltóságos Püspök Ur!
Habar mi, első sorban, mint a magyar állam szolgálói, a nemzeti népnevelés szolgálatában állunk s magyar tanítókat vagyunk hivatta nevelni, mindaz által nem volnánk méltók magas hivatásunk betöltésére, ha nevelői munkánk közben a vallásról, úgy is, mint legfontosabb nevelési eszközről; úgy is, mint az ember végcéljáról, egy pillanatra is megelégedeznénk. Hű szolgáló vagyunk a költői fenségében is örök igazságnak, a vallásnak s mint ilyenek, a legmelyebb tisztelettel és halálal fogadjuk Meltóságában a vallás fölött papját ezen intézet küszöbénél, kérve és remélve Meltóságodnak, úgyünk és intézetünk iránti rokonszenvét. Kérve, mert úgyünknek minden oldalról való támogatását kérti eddig is soha el nem mulasztottuk; remélve, mert — úgy hiszünk — nem tagadhatja meg rokonszenvét és támogatását az, aki maga is, mint a multban a legelső magyar ember nevelője, a jelenben a mesterek mestere, a nevelés és oktatás hűség szolgálatában állt és áll! Isten hozta Meltóságodat, szerény körünkbe!

E beszédre a püspök körülbelül a következőleg válaszolt:

»Igen tisztelt Uram!
Igen szépen és helyesen jegyezte meg szónokuk, ezen intézetnek igen tisztelt igazgatója, hogy nem

én Délilek, a kinek történetét ide írom. Érté farszított nyakcsigolyáit az egész fiatalág s valamennyi eltelt örömmel, ha »ot« láthatta, az én Délilekemet. Valami csodálatos báj lakott a szemében, mélytűzi, dióbarna szemében; fehér homlokát alpesi hegycsúcsnak nevezte egy kis, hasonlatokkal dolgozó vidéki tarcairo; természetű legendák szóitak; szerelmét áhitottak fiatalok és vének. Szóval az én Délilekemet divatban volt és divatos volt. Miskülönben hogy is lett volna Délilek? Mert hiszen mi is egy Délilek? Vallj. Ablak-ékséggel, a kinek csodálatosan mindig dolga van a himzörzama mellett déltajton, de aki szorgoskodása mellett — csak úgy véletlenül — meglát mindenkit, főleg, ha annak a valakinek huncut, kacsakaringsó bajuszka van s valahogyan a társaságban »szamit« is. A kiváltságosnak aztan kinyílik az ablak is, s ilyenkor a szorgos-dolog ellenére — egy, a mai korba illő lehácska társalgás is megered, vidám kacagással, elmélázó szenteskedéssel, a fogorok kellő bemutatásával. Aztan végt vet a Délilek mai virágzásának a papa, a ki a bankett elkévsé az elfött levelesre siet, a harmatkaesők lenyulnak, Délilek kezét megszorogatja a kacsakaringsó bajuszú, karpereces karú szeládon s lezartuk egy nap historiáját.

Délilek ezután a jour fixék, a korzóé, de igazi mivoltában csak dében mutatkozik.

Azt mondatok, hogy a bal nem egyéb, mint leányvásár. A délilek kiszélesítik és szük és eredményeiben nagyon elszomorító piactos divatba jöttek az ablakvizeitek. Mondják: sikeres piac.

II.

Ha az én Délilekém mindig fajanak szokott tüneteivel csillogott volna, úgyet sem vettem volna rá. De Délilek kezdett érdekes lenni! Még ott állt annál a

mythologiai himzésnél déltajton, mely csak úgy nem tud készsen lenni, mint az Ujyxes hű felesége, de már nem a délilek sablonja szerint ulti ott. Mar nem mosolygós az arca. A szüvenedés bagyadt sapadtságával főtött meg. Szeme fel-fel riad merre, de már nem a régi fúrkéző villanással. — Most erre a hazra tapad, melynek fehér rabszolgája vagyok többekkel együtt én is. S minél jobban közeledik a perc, mely az örösztal rabságtól felment, Délileknek annal izgatottabb. Valóságilag csak a mi kopasz, nagy hivatal házunkra tapad a szeme. Mit akar voltaképpen? Fogadni mernek, hogy a kis szíve is sebesebben mozog. Miért? Ez a leány szert valakit tönk? Hat a délilek is tudnak szeretni? Hisz ez a leány nagyon érdekes. E perctől valami benső parancsomra figyeltem Sömörbi Margitot.

A dolgot hamar megtudtam. Fennmaradtam, míg a többiek kisérték. Mikor az öreg, torkos, kedveci-erősítőre siető kitért, a ki mindig az első, a kit huszonnyeg év óta a hivatalból kimenésben nem tudott megelőzni senki, kiért az utacára Margit keze összereszkett, a himzörzama legurult. Reszkét keze lankadtan esett le a fehér kőtű csipkéibe, s szemével odatapadt az ajtóra. A nehéz jutta melől kandikált ki s egyszer csak mintha villanyaram futott volna at tagjain, összereszkedett.

Megvan a rejtély. Azt szereti, aki most az ajtón kilépett.

Ki lehet ez? Átszaladtam az ajtó fölött levő ablakhoz és letekinttem, lelkeimben melyen megcsalozta. Ez regény! Mit akar az a leány Dezsővel? . . . Hiszen Dezső a halálé. Mi már gyűjtünk is a koszorújára. Hja, mi hivatnokok mindent részlete csinálunk, meg a kegyeletet is. Az orvos besugta, hogy Dezső egy hónap mulva el fog aludni örökre. Ne legyen virágtalan a sírja. Gyűjtünk, részletekben koszorúra.

TÁRCA.

Ablakvirág.*

írta: Verner László.

A délilek, helyesebben mondvá az ablakvirág az újabb, vagy ha úgy tesszük, a legújabb kor produktuma. Linné idejében még éppenséggel nem volt leihető. Most már elvett van mindenütt, feltűnő számban azonban ott mutatkozik, a hol garnizon állomások. Rendesen dében virágzik, ablaknyílás mellett. Virít az év minden szakában, de kiváló szépen balak, kránzcheenek, májusi mulatságok előtt.

Tegnap is láttam egy pompás, megnyitott, vért buzogató délilekét. Latta egy arany csillagos, betyke, sargahajtokás, kardcsörtét tiszt is. Veleményét ő sem fojthatta el. Így kiadott fel délilekém láttára:

— Az ördögbe is! Szépen fest a kicsike.

I.

A hosszú széles-utacra nagy udvarházat raktak sebbel-lóball. Ostrom ellen készül Sömörbi, mondotta a malícia; lovagvár lesz, honnan ostrommal viszik ki Tündér lionját.

Sömörbi fitymet hányt a kisvárosi irigy beszédre. Olyan házszenelény-ünnepélyt csapott, hogy újságok irtak róla, majdnem akkora elragadtatással, mint a lakoma tosztaírói. A magas, tagos ablakokra tapadt a szem, honnét sejtetemesen csillogt a ki belső fényűzés sok-sok ragyogánya.

A legszebb csesebecse azonban Délilek volt, az

*Mutatvány szerzőnek »Falusi Délilánok« című kötetéből. Kapható szerzőnél Békés-Gabán, ára 1 frt.

vonhatom meg rokonszenve... támogatásokat önkölk, akikkel egy közös eszmének, a nevelés-oktatásnak szolgálatában álltam és büszke önzertelt mondhatom, állók jelenleg is. Ez a rokonszeny s közös ügyünknek változhatlan szeretete vezet engem önök közé s midőn most ezennel átlétem intézetüknek küszöbét, mintha érezném a tudományt gyújtott tömjén illatát s én, a szintén nevelő és tanító, otthon érzem magam! Fogadják köszönetemet, a szives fogadtatásért!

Az intézet nagy-teremben összegyűjtött tanítványainak a Hymnusszal fogadták a püspököt, mire ő, a tanítói pályáról egy költőien szép, s gondolatoktól duzzadó beszédet intézett az ifjakhoz:

Kedves ifjúság!

Kiváló örömeimre szolgált és kedvesen lep meg, hogy önök dallal fogadják, mert érzem a köszönetdísz igazságait: Örömet mulass, hol szépen énekelnek; Szép éneke nincsen megromlott kebelnek!

Kedves ifjak! Önök a tanítói pályára készülnek. Olvasgatóra a bibliát, az önök leendő nevelő foglalkozásaira vonatkozó két helyi nyelv találgatásokat a szent sorok között. Az egyik így szól: tanítók, ha rosszul nevelitek az ifjúságot, tantárgyaitok körül rajtaköt veszem meg! A másikt: tanítók, ha jól nevelitek az ifjúságot, nevelitek fényleni fognak mint a csillagok. Én, kedves ifjak, arra kérem önöket: véssék föl emlékeztetőbe a szent írás ezen ellentétjeit s jövendő nevelői foglalkozásukban soha se téveszessék azokat lelki szemek előtt! Vessétek önöket a szent írásnak az utóbb idézett szavai rögös és tövises, de azért virágokban sem szűkölködő pályájakon. Szokás a tanítót sok helyen, «mester»-nek nevezni. Én múltkorán tartottam a tanítókhoz ezen magas címet. Mert az önök által elért magasságból leszállni a gyermek eszmei körébe, mintegy újra, féltő gyermekké lenni, hogy a fejletlen eszméitől ember formáltsággá; valóban olyan művészet, melynek rejtegetőit megérteni a «mester» nevét. Egykor édes üdvözítőnk is e címet viselte. Műlőn a most elmondottakat még egyszer figyelemre ajánlom, egyszerűsággal kivánom, hogy az Isten vezérleje önöket!

Ez szép szavak láthatóan mely hatást gyakoroltak az ifjúságra s feleletül felhangzott rájuk a Szózat ismeretű dallama. A püspök elismerését fejezvé ki az ifjúság szabados éneke felett, Somogyi Géza igazgató kalauzálása mellett az intézet megtekintésére indult. Meglátogatta az áll. elemi leány- és a gyakorló fű-iskolát is, hol a kis növendékek szintén énekek fogadták. Csodálkozását fejezte ki a felett, hogy az ének itt is hangyék szerint tanítatják de főleg, hogy a magyar-nyelv ismeretében ezen iskolák oly meglepő eredményt mutatnak fel.

Befejezven látogatását, szives búcsút vett az intézet tanári-karától és növendékeitől, kik azon tudattal fejezték ki mely tiszteléseket és hódolatokat a távozó főpap előtt, hogy elétek egy kedves emlékek gazdagabbá lett. K—y J—6.

Lapszemle.

Igen érdekes, hogy a «Národnie Noviny» hogyan karakterizálja a volt Wekerle-kabinetet, mert ez világosan emellett bizonyít, hogy nem igen van tisztában az egyes dolgokkal, vagy legalább is nagyon elferdítve látja a világ folyását. Hadd beszéljen egykét-ekett a cikk maga. A «Národnie Noviny» f. h. 5-én kelt száma a «Kabinet bukása» címmel a következő jellemző cikket hozta:

«Egy miniszteriumnak hata mögött sem állt oly nagy arany, terjedelmes politikai sajtó, mint éppen Wekerle bukott kabinetje mögött. S ez bizonyíték annak, hogy a terjedelmes napisajtó a valódi «közvélemény» képviselőjének tekinteni nem egyéb hümbűgölő annál kevésbé tekinthető ez az ország lakosai többsége akaratnyilvánításának. A terjedelmes napi sajtó semmi egyéb, mint alazatos, részben megvesztegetett, sőt egyenesen megfizetett cselédje ama «ring»

Ezt a hektikás, halálnak jegyzett fűt szeretné Margit? Csodálatos vagy oh szerelem! Délke tudna szeretni ilyen rokkant fűt? ... Pedig nem kétkedhetem. Bizonyított Délke. Szinte láttam mint írta. Ablakon át, hogy kísérte a beteges tavozót a két szemével. Majd mikor elvezett a messzességre, még szomorúbbra fordult arca. Epevesének szinte hallottam sóhaját. Sőt lám! Imára kulcsolódtok keze. Áhítanak fonsége engem is magával ragadott. Mondhatom, a Dezső életéért nem csak ő imádkozott. Én is. És mikor a banatos leány szemézől kicurrant az első könnyesepp, én is ezertem arcomon valami nedvességet lecsurran. Meg a bánatnak is van bacillusa.

A véletlen így egy csodálatos, érdekes regényben tett néma szereplő. Ha volna írói tehetséggel, a boldogtalan leány-szerelmét eposzát tudnám leírni. Hat hétig tartott a tanulmány, rideg irodai piszkos ablakból. Bolondok vagyunk mi férfiak: van még heroikus bánat napjainkban is.

A mily mértékben az orvosi jóslat észlelei közlekedtek, az én Délkém arca azon mértékben vette fel az ősi hangulatot. Szép nagy szeméből a titkos könyvek egész patakját láttam kiömleni.

Váltig kínzott a gondolat: ha egészséges tudómat Dezsőnek adhatnám! Ez a rögeszme marcangolt és sokszor valóságos dühre gerjedtem, hogy ilyen regényben lettem statisztává! Bolondság! Valami elkésett póttal allűrők törnek ki bennem, hogy én itt olyan dolgokat írtok, a mik nem tartoznak rám. A hivatalos iras gyűlöletes prózája között mindég az nyargalt lelkemben, hogy miképpen lehetne az én Délkémek kijózanítani. Meg utóljára is valósággal a szeme előtt fog meg-halni ez a Dezső és a titkos szerelem mártíryemondásá

éppen tejeidn álló hatalmasainak, a mely önhatalmából tartja fönn önönmagat.

Még a terjedelmes napisajtó sem segített, a miniszterség megbukott, mihelyest megmozdult csak egy néhány jelentéktelen igazi erő. Ö megbukott s utána lépdéleg gyszában s könnyeit ontva a nagy sajtó, de ne higgyétek, hogy messze fog menni s hogy siránkozása sokáig fog tartani. S ha Wekerle azt hiszi, hogy a szabadelvű part úgy ugrik vele a gödörbe, mint egy szál ember s hogy megégetteti magát vele ugyanazon lángon mint valami indus özevgy, az fantoma s önámítás áldozatává lesz, a melynek a lejárt «nagy emberek» gyakran tanék áldozatul. A hü mamelukok seónáján az enulnáság szindarab tanúi leszünk. Meglátjuk, mit érnek ama egyhangú mameluk-fonyegetések, hogy mindnyájan átmennek az opposícióba, hogy élükön elmasirozik a volt miniszterelnök, az egykori württembergi, a volt egyházi-politikai reformjavaslatok egykori szerzője. Tehát mindnyájan: Matusa, Urbanovszky, olyan Lehotzky-fele emberek mind átmennek az opposícióba! Ó, ó!! Az ellenzékbe fognak menni a főispánok, az itélőszékeken ülő politikasterek, szolgabírák, cancellisták s diurnisták! Ez, egy szóval, szörnyű dolog lesz! A mameluk serege egyszerre vörös ellenzéké változik! Rísum tenatis amici!

Semmit sem várva az új kormánytól, a mely ma-holnap megalakul, nincs okunk szomoródnai az ugynevezett «kapacitások» kabinetjének bukása miatt. Wekerle behízyítottta, hogy ő inkább könnyelműen gondolkod, mint realis ember, gumielasztikus törzsi ekvilibrista s a pillanatnyi szenvedélyek engedelmes önkényes vagy nem önkényes teljesítője.

Hivatalonki szorgalommal s ügyességgel s a mellett szerencsével, gyorsan felkapaszkodott a tisztviselői hierarchia latorján annak legmagasabb polcáig. Ott szédelges vett rajta erőt, ő azonban a württembergi sváb simán kiborított, mosolygó arcával meggyőzni gondolt mindent. A végpóle összetört s ő fejlel felele eset a szabadelvűpart képviselői köváltaira. Utána fog maradni: az adó-elcsavarás eddig soha nem létezett alkalmazása, a nyers exekúció, az aranyvaluta rendezésének nem sikerült kísérlete, a nem kért s helytelen egyházi-politikai javaslatok által felzgatott ország, a kétségeesiség nyugtalan nemzetségek, nyugtalan földmívelő osztály, a közigazgatási jogtalanságok egész tengere, az országot egész világ előtt kompromittáló pereknek egész sora, az utcai uralomnak komoly kérdésekben való feltűnő növekedése, a politikai erkölcsöknek az Andrássy-út s a muzeum előtti téren való undorító ghatt-fele fellépésig terjedő elvadásulása, még annak az alacsony piveaúnak is lealacsonyítása, a melyen annak előtte az országgyűlés állott, haszontalan szónoklatok, Bokrosdiák, Lindnerdiák, góg, dőllyfőség annak a legközönségesebb sovínizmusnak a forráspontig való felhevítése, ez Wekerle kormányának egy néhány törvéntesen eszembe jutott resultátuma. Semmi üdvös s pozitív dolgot nem alkotott, dacára annak, hogy sok mindenfél után törték magukat. A fiaskulosok oly gyakorinak voltak, hogy az ország kormányzása inkább valami kalandorságra, mintsem valami komoly dologra figyelmeztetett. Mintha a mi nyilvános, állami életünk csakis könnyt maskaradta, mulatság, kommers vagy pedig teljesen burlesk volna.

Az erkölcsiséget s a vallásos érzületet mesterségesen folytatták el Csáky állami iskolái, a melyekben sem az iskola előtt sem az iskola után nem imádkoznak a gyermekek, a melyekből az Istent s a vallást teljesen kiküszöbölték, oly annyira, hogy a gyermekek meg a templomba sem járnak kötelesség szerűen. Az egész rendszerből valami atheista szag terjedt oly erősen, mintha csak valakinek érdekében állana, hogy minél inkább megontsa s tönkre silányítsa a nemzetnek minden magasabb s földieken fölül álló dolgokkal való köteleit. Azért támadt a holt, bűnös változik. Szörnyű ember te, — gondolta keserű lelkem! mit torodól vele? Felemelheti lelkedet a gondolat, hogy volt egy leány, a ki így nagyon tudott szeretni...

Egy ködös novemberi nap végre meghozta a mit vártunk. A kiadó már meg is vásárolta a kozorut. Dicsékedve mondta, hogy némi megtakarítás is mutatkozik. Jó lesz tartalékolni. Az én ablakvirágom a perctől megszűnt délke lenni. Legyenek meggyőződve, hogy kiülőtül meggyászolta, mintha a konvencionális fekete fátolyt volna volna arcára és aóla gyönyör sor fogaival, meg mosolygó szemével búvólt volna el a lobbanékony férfiak.

Délke nem ültött gyszarűhat. De igazán és mélyen meggyászolta. Nem mutatkozott többé az ablaknál soha. Lett egy modern zárdá-szűz, aminő elvívte még mindig is taláható a polgári társaságban.

Hajlandó vagyok azt mondani, hogy Délke tulajdonképen nem is volt Délke. Egy bizonytalan fajú ismeretlen species, a ki a délkek sok-sok tulajdonságát köpiálta, de lelke idegen volt tőle. A ki délen át a délkek minden tulajdonságával ragyogott, viritott és aranyújtató katonatisztekkel a nyitott ablakon át csevegött, de nem azaz az öntudatos kitartással és szándékkal, melyek az igazi délkek katonatisztek nejeive vagy elsőskötettedi menti monde-okka teszi. Oh, az én délkek nem ilyen volt!...

Mert egy igazi Délke tudva a Dezső záros határidőre megszabott földi pályáját, gyors akcióval siettetve volna az esküvőt és most, mint banatos özevgy, sehette fekete fátolyosan és mosolygó arccal sétálgatna a korzón... Sőt deltajon hazias gyszára újra kinyitna az ablakot annak a bajjúsos, tréfas férfúnak...

személynek a legközönyösebb megalázkodásig, a fetiszszimusz terjedő kultusza. Az ifjúság erkölcsi durvasága s intellektualis tompa elmulmése lépésről-lepésre növekszik. Még a kisebb iskolás gyerekeknek szintén határa a vallási s nemesebb befolyásra által nem képezett csintalanságnak; modern huronokat nevelnek fel nekünk, elpumpolt érzéssel s materialisztikus törekvésekkel, az érzaki gyönyörök utáni elvsvoagással, ideális lelkesűtség nélkül.

Nincs miért bankódnunk Szilágyi után sem s annál kevésbé Hieronymi után. Az utóbbi toltteivel az alacsony adminisztratív hivataloskodás káros sőt jogtalan túlkapási ellen beadott összes kerelmeik — folyamatok — s appellatorknak egyszerű szarnoki figyelembe nem vétele által meghazudtolta valamennyi szavát.

Dicsletlen eset, csűf befejezés, megérdemelt politikai vereség minden ponton! Ez minden s a maradék a jobb napok után való várakozás.

A mi a volt kabinet lemondását illeti, ehhez e lap keretében nincs és nem lehet szavunk. Egy azonban bizonyos, hogy még a «Národnie Noviny» sem tud valami komoly okot találni arra, hogy ennek működésébe «beleköszön». Mert azt hánytorgatni fel, hogy Wekerle ilyen — meg olyan simára beretvált württemberg, nagyon is rozsol hangzik érvek s igazán nevetéssége teszi az egészét. Ezt komoly ember még «illuminált» állapotban sem szokta érvek felhozni. Az egyes felhozott bajok pedig távolról sem olyanok a mint azt a cikkíró gondolja. Van ugyan még sok mindenfél tenni való, sok baj vár még szanalásra, de azért azt gondolni, hogy az egész kormány csak kalandorskodott s nem tett semmit: mindenfélkép elhibázott dolog. De ezt csak úgy melesleg biggyeszítük ide.

A mire tulajdonkép reflektálni akarunk, ez a cikknek azon állítása, hogy az állami iskolák az «istentelenség, a vallástalanság» feszkék. Ezen állítás, a melyen manapság a hitfelekezetek s főleg azok papjai nyargalnak, semmi realis alapa nincs fektetve s mondhatni, hogy hamis ráfogásnál nem egyéb. S ha volna is némi igaz benne, az a hitoktatók ügybuzgalma hiányának rovására esik. Mert igaz ugyan, hogy az állami iskolák tanerői nem tanítják a vallást, mert ezt a hitfelekezetek önmaguknak tartották fenn, hanem azért a vallás-tanítás nincs kiküszöbölve az állami iskolából, oly rendes tantárgy ez, mint a többi, csak tessék a különböző vallás-felekezetek hitoktatóinak komolyan is szolgálni ez ügyet. Hanem azok praepudiciummal viselteni az állami iskolák iránt s ennél többet nem igen tenni, ez nem virtus. Különböben igen szépen okadatolhatók ezen állításunkat éppen a beszterecbányai püspök úr ő megítélésének itt léte alkalmazva mondott szavaival, a ki az állami iskolák megtekintése alkalmával az igazgató üdvözölő szavaira akként válaszolt, hogy az állami iskolákra ráfogott gyánúsításokra Szt. Agoston szavaival kell válaszolunk, hogy «sokszor több a farka, benn, mint jánt». Bizony, bizony szentigazságú szavak!

A mi pedig azon vádat illeti, hogy az állami iskolákban a tanítás előtt s után nem imádkoznának, ez sem igaz, mert a tanítás előtti s utáni ima igen elő van írva. Hogy egyes iskolákban ezt elmulasztják, ezért az egész kormány nem okolható. De ha tudomására jut a tény, komoly számon kéri a tantfóktól a mulasztást. Az állami iskolák növendékei kötelesek minden vasár- és ünnepnapon résztvenni saját istentiszteletükön. Ezt senki nem akadályozza; csak tessék azoknak, a kiknek ez különben szoros kötelességük — a mulasztásokat kellő szigorral ellenőrizni. Szóval: ha az állami iskolákban a vallás-tanítás körül némi hiányok, fogyatkozások vannak, arról legelő sorban s legelőbb maguk a vallás-tanítók gondolkodoznak. De úgy vagyunk ezzel is, hogy önmagunk szemében nem látjuk a gerendát, a máséban azonban azonnal észrevesszük a szálakat is!

Mert azt váni, hogy az állami iskolák tanítói — tanárai a vallástalan tanításra is kötelezessenek s úgy tanítsák a hittant, mint a felekezeti iskolák tanítói s a pápság csak a kényelmes ellenőrzést gyakorolhassa, az állami iskolák szervezeteivel össze nem férő s nem méltányos követelés.

Hogy pedig csak állami iskolából kikerűlt növendékek volnának naplopók, pernahádjerek, atheisták, útonálló, gazemberek s a felekezeti iskolából kikerűltek meg szaporítanak ezek számát... ezt, úgy hiszem, bizonyítanunk nem kell?!

HIREINK.

— Miniszteri biztosok. A turóc-szent-mártoni állami kereskedelmi középiskola harmadéves növendékeinek szóbeli érettségi vizsgája, — a mint lapunkban erről már említés tetett — június hó 14., 15. és 16-ik napján tartatik meg. Mint értesülünk, ezen vizsgálatoz a vallás- és közoktatásügyi minisztérium Szuló Géza kir. tanácsos tanfelügyelőt küldötte ki biztosul, ellenben a kereskedelmi minisztérium részéről Döl Jenő, a kassai ipar és kereskedelmi kamara titkára küldetett ki.

— A zivnorajjal áll. tanítóképezésben a szóbeli tankepesítő vizsgálatok f. hó 9-én, 11-én és 12-én fognak megtartani Szuló Géza kir. tanácsos tanfelügyelő elnöklete alatt. Az I., II. és III. évfolyamok osztályvizsgái 13-án veszik kezdetüket a hittani vizsgákkal, ugyanczen a napon lesz az évfévi hálaladó istentisztelet... Az osztályvizsgálatok 14-én folytatnának előre megallapított program szerint a többi tantárgyakról s lehetőleg 16-án befejeztetnek. E vizsgálatok nyilvános jellegűek, azokon bárki megjelenhetik. Érdeklődőket szivesen lát az igazgatóság.

— **Szerelmi drama.** Nagy szenzációt keltő szerelmi drama játszódott le Turóc-Szt.-Mártonban május hó 3 án. E drámanak hőse Eggerszegi János volt, a ki a szerkesztőségnek írt és folyó évi május hó 1 én keltezett hosszabb leveleiben ekként írta le élete történetét: Született 1867-ben Jekelláun (Szepes m.), s mint felnőtt ember a budapesti főkapitányi hivatal kapusa volt. Nevevel boldog családok életét élte 1893-ig, a midőn megismerkedett Fehér Lukács budapesti posta- és távirat-hivatali szolgálatjával, szül. Ludrovsky Máriaival. Ezen időtől fogva a tiltott szerelem rajbavá lett, és hogy együtt élhessen kedvesével, 1893. évi szeptember hó 20-án elhagyta feleségét három gyermekével együtt és Aradra ment. Ez időtájtban aztán főkapitánysági kapu címen körözve volt a midőn Aradon felismertették, Budapestre toloncoltatott. Azonban végleg elbocsátatván hivatalából, 1893 október hó 6 án újlag Aradra ment, de mar magával vitte kedvesét is, a mivel közös háztartásban él 1894. április 12 ig. 1894. március 26 án azonban megérkezett törvényes felesége három kis gyermekével, s az arad-gaji rendőr-kapitányságnal bepanaszolván férjét, Fehér Lukácsné minden kímélet nélkül kiutasított lakasukból. Ekkor azonban még nagyobb lángra lobbant kebelében a szerelmek az elítávozott kedves iránt s ő is utána ment rövid idő múlva Budapestre, de nem találta fel sehol Bujában aztan megfogant agyában az öngyilkosságnak gondolatát. Ekkor írta egyik levelét a szerkesztőséghez, a másikat kedveséhez, a harmadikat pedig törvényes nejéhez, mind egyikben tudtul adva, hogy legközelebb öngyilkossá lesz. Ez történt folyó évi május hó 1 én. Időközben azonban mégis megtudta valahogyan, hogy Fehér Lukácsné Turóc-Szt.-Mártonba ment szolgálni, mire ő is ide utazott. Május 3 án érkezett meg, s a délutáni órákban sétálni mentek a Ruttká fel vezető országútra, alig mentek azonban a várostól öt pernyi távolságra, lérték egy melydedes helyre, s a drama lejátsszódott. Eggerszegi ráltt kedvesére s midőn azt összerogyott latta, magára lott. A magának szánt gyólyó a szerelmes hősnék azonban kioltotta életét, a kedvesnek szánt gyólyó azonban nem lett halálhöz. A tett elkövetése után nem teit sok időben, midőn egy arra gyalogoló ember észrevette őket s oda ment megdöbbenve latta, hogy mindkettőn mozdulatlanul fekszenek. Legott kocsi után látott s aztan a két szerencsétlen — vasnapn délután lévén — óriási közönség által kísérve, szállították a megyei kórházba. A rőgön érkezett kórházi orvos legott konstatalta, hogy a férj meghalt, a nő azonban még él. Az orvosi kezelés alá került nő állapot fokozatosan jobbra fordult s pár nap múlva a gyólyó kivetett mellette, s azóta már a vizsgáló bíró előtt is előadhatta a boldogtalan nő szerelmi viszonyának történetét.

— **Kinevezés.** Justh Kálmán főispán úr 6 méltóságú, Galanda Károly megyei inokot, árvaszéki ictató-kiadóvá nevezte ki.

— **Halálhöz.** Schwarz Kálmán helybeli fűszer- s csemegekészkedő és nejt ühlyös csapás érte, Lenér Bélaé szül. Szumrák Teréz árulógyének, mint anyósának illetve édes anyának folyó hó 5 ikén történt elhalálozása. A gyászbeszéd a család az alábbi jelentést tette közzé: A fadjalomból mélyen süitött szívvel tudjuk a szerető feleségnek, felejtéltelen édes anyának, sógoronőnek és anyósának, Lenér Bélaé szül. Szumrák Teréznek életének 61-ik, boldog hazaszerének 30 ik évében hosszas szenvedés után folyó hó 5 ikén bekövetkezett gyászos elhunytát. A meghaldogult földi maradványait hó 7 én délután 4 órakor fogták a földi kath. egyház szertartása mellett hők nyugalomra tétetni. Az engedélt szent mise-aldozat f. hó 8-án reggel 7/8 órák körül a mindenhatónak bemutatattni. Zólyom, 1894 ik évi június hó 6-án. Áldás és béke havainak! Lenér Béla mint férj, Dr. Lenér Ferenc, Lenér József, Schwarz Kálmánné szül. Lenér Mariska, Lenér Gizella, Lenér Vilma, mint gyermekek, évv. Szumrák Jánosné mint sógoronő, id. Lenér József mint sógor, Schwarz Kálmán mint vő.

— **Liptó-Riz.-Miklósról** írja levelezőnk e hó 3-áról: A ma rendező önképző tüzöltő-egyesület majálisára a vidékről is sok sereglettek ide. Midőn ebéd után egy helybeli úri e. r szokása szerint a magyar társalgási kör helyiségé ment, egy bolt előtt több szmreciansi parasztot talál, kiknek egyike a szeszese italok elvezése következtében az arra menő úr előtt tartogató és részeségben a semit nem gyantitó urat sértő szavakkal illette. Az úr, ki alig vette észre a részeseg embert és különben a tő nyelvet nem jól érti, szó nélkül tovább halad. Esteféle eloszerelték az illetőnek, hogy mily okosan cselekedett, a midőn nem bantotta a sértő parasztot embert, ki nehéz nyavalyában szenvedett, a közeli bolt előtt összerogyott és eszméletlen állapotban szállítottak haza. Ha az úr érteve volna a sértő szavakat és ha csak hozzá nyúl, a paraszti barátai azt mondhatták volna, hogy a bántalmazó okozta a bajt.

— **Kirándulás.** A Magyar Turista Egyesület budapesti osztályának május hó 25 én megjelent értesítő-jéből olvassuk, hogy a nevezett turista-osztály, a mult hónapra tervezett kirándulását június hó 29 — július 1-ig tartja meg.

— **A turóc magyar turista-osztály** a mult évben történt megalakulás óta egy pár kirándulásnal egyebet eddigelé még nem tehetett. Jóllehet fontos kulturmissziót van hivatva teljesíteni. Hiszük azonban, hogy e hó végéig, a midőn a fővárosi osztály a megéjt ismét meglátogatja, felpeszűd bennünk újra a nemes ügybuzóság s a nyár folyamán rendezetnie fognak egymás után a társas kirándulások. A turóci osztály a mult évi bejelentések szerint 49 tagot számlál, kiknek névsora a következők: Révay Gyula baró, ifj. Júst György, Lehotky Vilmos, Szűllő Géza, Beniczky Kálmán, Fekete Miklós, Boldis Ignác, Justh Ferenc, Derszib Béla, Révész

Lajos, Fehér János, ifj. Bulyovszky Simon, Glücksthal Albert, Graber Samu, Zathureczky Imre, Dr. Beniczky Ákos, Zvada Antal, Somogyi Géza, Zorkóczy Tivadar, Dr. Boross Béla, Michalus Sándor, Balogh Lajos, Vidár Imre, Velits Antal, Schulz Lajos, Zednik József, Eder Róbert, Epstein László, Dr. Lax Adólf, Hudak Endre, Roth Emil, ifj. Szűllő Géza, Ujhelyi Attila, Akantisz Rezső, Cserei Emil, Tomcsányi János, Ruttká Sándor, Dobrovics László, Dr. Haas Jakab, Rakitta Samu, Hoffmann Edé, Schwarz Vilmos, Bányk Gyula, Jánth János, Kohn Hugó, Michnik Vilmos, Michnik Gyula. Egyben kérem a t. tagtárs urakat, hogy a tagsági díjakat kegyeskedjenek alulírott pénztároshoz minelőbb beküldeni.

— **A rózsahegyi kisedővöda** e hó 2-án tartotta évi vizsgálatát, mely alkalommal Laucsik Mária úrhölgy óvónő ismét tanujelét szolgáltatta annak, hogy a magyárosodás terén lanka lattan buzgalommal működik. A vizsgálat a szép számmal megjelent közönséget teljesen kielégítette. Policz Bernát iskolaszéki elnök az óvónőnek sikeres működéséért köszönetét és elismerését fejezte ki. Sajnalatra méltó az a körülmény, hogy az övoda évenként több száz forintnyi deficitet küzd, és hogy városunkból oly kevesen partfogolják. A Felvidéki köznevelődési Egyesült erre az évre megszavazott ugyan 100 frtnyi segélyt, de ez összeg a deficit arányához mérten igen csekély.

— **Kiállítás.** A kereskedelmi miniszter elrendelte, hogy a helyi bizottságok alakítása, szervezése és működésének rendszeresítése érdekében az összes kerületi bizottságok megszűrtessenek. A főispánokat is fel fogja kéri a miniszter, hogy a szegényebb iparosoknak megrendelések ellátása érdekében a mozgalmat a tarsadalom illetékes körében folytassák és igyekezzenek sikerre vezetni.

— **Hazai palackgyár.** Az Egyesült magyarhoni üveggyárak részvénytársaság Salgó Tarjánban jelentékeny állami támogatás mellett sötét üveg-palackgyarat létesített, mely évi 5 millió üvegpalack létesítésére rendeztetett be s mint új iparág meghonosztatás céloz vállalat, hivata van a külföldi ipar hasonemű termékeivel versenyezve, azokkal a magyar piacot eliatni s idővel a külföldi ipar ezen ágatát teljesen függetleníteni. Hogy azonban ezen iparvállalat fennállása és fejlődése biztosítva legyen, feltétlenül tamszköndnia kell a hazai fogyasztó közönség partfogására s azért a hazai kamarák felhívták a kerületi üvegkereskedőt, sórgyárait, borkereskedőt, asványfűkereskedőt és forrasztalajdonosait, hogy sötétpalack-szükségletüket a külföldi gyarak melőzésével jöve ez új, partolásra érdemes hazai beszerzési forrásból fedezzék.

— **Jatkékszítő-tanműhely.** A Felvidéki Magyar Köznevelődési Egyet tudvalegőleg Chwojnican gyermekjátékszítő-tanműhelyt állított fel, melyből a legjobb s az egészségre is ártalmatlan játékszerek kerülnek ki. Az itt készült kisedővői foglalkoztatás eszközöket az országos közoktatási tanács is kitűnőnek ismerte el, mert is Csaky Albin gróf közoktatásügyi miniszter azok beszerzését az összes kisedővőknak és menedékházak fenntartóinak ajánlotta.

Irodalom.

— **A megdicsőült Kossuth Lajos** életrajzát írta meg a magyar nép és ifjúság számára a „Kortársak” c. új vállalat épen most megjelent 3. és 4. füzetében Kőrösi László dr. tanár. A műve tiszta jövő-dicső Kossuth szobrára santer. A t. ivre terjedő Kossuth Lajos utolsó arcképevel díszített terjedelmű életrajza 60 kr. Az életrajz nemcsak Kossuth Lajos korszakakörtéleket történetét, de a székelyvárosi magasztos elhatározásából, a szard legnagyobb megparjannak itthon való dicsőségese temetését is megörökíti s így a megdicsőült mar történeti alak gyulnant méltatja. A ki őt előfizetőt gyújt, az egy forintot kielent saját neve alatt (vállalatunk megemlékséve) bármely napilap gyűjtéséhez. Két forintért tehát három forintnyi s négy forintért hat forintyi értékű füzetet küldünk azonnal a t. gyűjtő címre. A ki még nem adakozott, szedje össze a hazafiasz filléret s tegye oda az ország kegyeletének oltárára. Gyűjtőívvel szivesen szolgaj a Kortársak szerkesztőség Budapest, Andrassy-ut 25. szám.

Nyilttér.

(Az e rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerk.)

Nyerslevegő Baustruhakra alkalmas kelméket öltönyöknél: 9 ft 50 krért és föjt fajtájukat is — valamint fekete, fehér és szines selymekelméket méterenként 45 król llt ft 65 krig — sima, kockázott, csizkózt, mintazott és damaszott stb. minőségben (mintegy 240 fajtában és 2000 különböző szín s árnyalatban) szállít postabér és vámmentesen a privátmelegendők lakására **Henneberg G.** (es. kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Mintak postafordulóval küldetnek. Svájcha címzett levelekre 10 kros és levelezőlappokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

HIRDETÉSEK.

5279. tk. sz. 1893.

Arverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt.-mártoni kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a turóc-szt.-mártoni takarékpénztárnak Krasznec Miksa és neje elleni végrehajtási ügyében Turán községben fekvő:

A szucsáni 7. sz. tjkjvkben A. + 1-4., 8. és 10-14. sorszám a felvett, Krasznec Miksa és neje szül. Ántkay Augusta nevére írt ingatlanokra 1134 írt kikáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fenebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi június hó 18-ik napjának d. e. 10 órakor Szucsán községben a község házáral megtartandó nyilvános árverésen a kikáltási áron alól is el fog adatni.

Arverezni szándékozó tartoznak az ingatlanok kikáltási árának 10%-át készpénzben vagy övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósg, mint tkvi hatóság.
Turóc-Szt.-Mártonban, 1893. évi december 27-én.

Medzihraczy,
kir. aljárásbíró.

4051. tk. sz. 1893.

Arverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt.-mártoni kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a turóc-szt.-mártoni takarékpénztárnak Hodza szül. Izak Nina és társai elleni végrehajtási ügyében Turán községben fekvő:

A turáni 54. sz. tjkjvkben A. + 4. és I. 1-47. sorszám a felvett ingatlanokból Izak János, Izak Gábor, Izak Gusztáv, Izak Lajos, Hodza szül. Izak Nina és Szongoth sz. Izak Mária, B. 11-15. és 17. tételek alatt 14-15-ed részben megjelölt jutalékra 495 frt kikáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fenebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi június hó 19-ik napjának d. e. 10 órakor Turán községben a község házáral megtartandó nyilvános árverésen a kikáltási áron alól is el fog adatni.

Arverezni szándékozó tartoznak az ingatlanok kikáltási árának 10%-át készpénzben vagy övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósg mint tkvi hatóság.
Turóc-Szt.-Mártonban, 1893. évi december 20-án.

Medzihraczy,
kir. aljárásbíró.

4406. tk. sz. 1893.

Arverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt.-mártoni kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Weisz Istvának Meget János elleni végrehajtási ügyében Szkleno községben fekvő, a szklenoi 239. sz. tjkjvkben A. I. 2-4., 7-9., 11., 12., 14., 15., 17., 19-21., 24-27. és 30. sorszám a felvett ingatlanokból Meget Janost B. 3. 4. szerint 9/12-ed részben megjelölt jutalékra 537 frt 50 krnyi kikáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1894. évi június hó 26-ik napjának d. e. 10 órakor Szkleno községben a község házáral megtartandó nyilvános árverésen a kikáltási áron alól is el fog adatni.

Arverezni akarók kötelesek az ingatlanok kikáltási árának 10%-át készpénzben vagy övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósg, mint tkvi hatóság.
Turóc-Szt.-Mártonban, 1894. évi március 6-án.

Medzihraczy,
kir. aljárásbíró.

4311. tk. sz. 1893.

Arverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt.-mártoni kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a turóc-szt.-mártoni takarékpénztárnak Jarkovszky Albert és társai elleni végrehajtási ügyében Dolina községben fekvő:

a) a dolinai 10. sz. tjkjvkben A. I. 1-10. sorszám a felvett s Jarkovszky Albert, kk. Jarkovszky Simon, kk. Kmeley Ferenc és kk. Czeper Lajos nevére írt ingatlanokra 514 frtban;
b) az ottani 21. sz. tjkjvkben A. + 2-3. sorszám a felvett s ugyanazokat megjelölt ingatlanokra 55 frtban; — és
c) az ottani 72. sz. A. + 2-3. sorszám a felvett s ugyanazok nevére írt ingatlanokra 60 frtban megállapított kikáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fenebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi június hó 23-ik napjának d. e. 10 órakor Dolina községben a község házáral megtartandó nyilvános árverésen a kikáltási áron alól is el fog adatni.

Arverezni szándékozó tartoznak minden egyes ingatlanok kikáltási árának 10%-át készpénzben vagy övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósg mint tkvi hatóság.
Turóc-Szt.-Mártonban, 1893. évi december 23-án.

Medzihraczy,
kir. aljárásbíró.

4121. tk. sz. 1893.

Árverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt-mártoni kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a turóc-szt-mártoni takarékpénztárnak Seben András és neje elleni végrehajtási ügyében Szucsán községben fekvő:

a) a szucsáni 26. sz. tjkvben A. I. 1. sorszám a. felvett ingatlanból Seben András B. 14. 16. és 18. tételek alatt 10/100-ed részben megillető jutalékra 19 frtban;

b) az ottan 63. sz. tjkvben A. I. 6. sorszám a. felvett ingatlanokból Seben András és neje szül. Matula Annát B. 3. 15. és 16. t. a. 9/100-ad részben megillető jutalékra 18 frtban;

c) az ottani 608. sz. tjkvben A. + 1. sorszám a. felvett ingatlanból Seben András B. 4. t. a. 4/100-ed részben megillető jutalékra 27 frtban; — és

d) az ottani 618. sz. tjkvben A. I. 1—6. sorszám a. felvett és Seben András és neje szül. Matula Anna nevére irt ingatlanokra 519 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi június hó 15-ik napjának d. e. 10 órákor Szucsán községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak minden egyes ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átseglyáltatni.

Kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.
Turóc-Szt.-Mártonban, 1893. évi december 22-én.

Medzihraczký,
kir. aljárásbíró.

Arankamentes

LÓHEREMAG

nagy szemű, 100 kilója 76 frt.
5, 10, 25, 50 kilós zsákokban államilag ólom-zarolva.

Ré pamag

ugyanilyen árban, Alvincen feladva, utánvét mellett kapható

Gróf Teleki Arvéd

drassói uradalomban, u. p. Konca.

Birka-törzsnyjá

gazdasági rendszer változás folytán eladó. A nyáj áll 180 drb anyajuh- és megfelelő számú bárányból, 25 drb tenyész-kosból, 320 drb ür- és jerkeből.

Értekezhetni Pongracz György tulajdonossal Balassagyarmaton, vagy Safarik Ignác ispánnal Dacsó-Keriben, u. p. Csáb (Hontmegye).

A tapasztalat azt oktatja, hogy: **Mindig a helyes forrást keresd, ha vásárolsz.**
Ez méltán az én üzletemre vonatkozható, mert csakis egy oly nagymérvű üzletnek, amilyen az enyém, lehetnek oltós költségei, mely körülmény oriaszi készpénzárubevásárlásoknak és egyéb előnyöknek köszönhető a melyeknek végre a vevőim veszik hasznát.

Gyönyörű minták magánvevőknek ingyen és bérmentve.

Bőgartalmu mintakönyvek, amilyenek eddig még nem léteztek, **szabók részére** bérmentlenül.

Öltönyeknek való kelmék.

Porvien és dosking a magas klérus részére, szabályszerű kelmék cs. és kir. tisztviselő-egyenruhákra, ugyancsint hadastyánok, tűzoltók és tornászoknak, valamint lívrék részére. Teke- és játékszatalokra való posztók, kocsi-áthuzatok, loden, vízmentes loden vadászöltönyekre, mosható szövetek, uti-plaidok frt 4—14.

Valódi, tartos, tiszta gyapot-posztó-árakat, és nem holmi oltós rongyot, mely alig a szabó munkadíját érdemli, ajánl jutányos áron

STIKAROFSKY J., BRÜNNBEN (az osztrák Manchester).

Legnagyobb gyári posztó raktár 1/2 millió forint értékben.

Szétküldés csak utánvét mellett. Német, magyar, cseh, lengyel, olasz, francia és angol levelezés.

Tátra-látogatók figyelmébe!

A legszebb természeti festéki kör-kép a „**Szép Tatra-kilátás**”-nál észlelhető.

Több szoba olcsó ellátással, ugyancsint ebédek 1 frt-tól feljebb kaphatók.

Tisztelettel alólírott elvállal bezarolag július 8-ig, nagyobb társaságok teljes ellátását (étkezés, szállás és flakker a Poperádi vasuti állomástól és vissza) két napi tartózkodás mellett személyenként 7 frtért.

Tömeges jelentkezésekért esedez

kiváló tisztelettel
Dresdner.

Köszvény és csúszban szenvedőknek ezenel a legtöbb körökben

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt dicserőleg ismeretessé vált *Tinct. Copistici comp.* ajánlólag legyen emlékeztetve hozva. Ezen népszerű házszer 25 óta, mint legmegbizhatóbb fájdalomcsillapító bedörzsölés ismeretes és mindnyájuk által, a kik használják igen kedveltek, úgy hogy további különös ajánlása nem szorul. Üvege 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 krajri áron a legtöbb gyógyszer-tárban kapható. Azonban a „Horgony” védjegyre ügyelendő, mert csak a város horgonynal ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszer-tárához: Richter Gyógyszer-tár, az arany országhoz Prágában vagy Török József gyógyszereshez Budapesten.

Ujdonságok női- és férfi-ruhakelmékben.	Női felöltők, kápp, jaquett és esőköpenyek gyári raktára.	Keztyük, szelezők, férfi-nyakkendők, nap- és esernyők dus választékban.	Karlshadi női- és férfi- cipők.
Ezennel van szerencsénk a t. c. közönség becses tudomására kozni, miszerint az idény előrehaladottsága folytán az összes tavaszi cikkeink, u. m. atlasz-szatén, creton, battiszt, divat-kelmék, nap-ernyők, úri- és női confectió stb. árait mélyen leszállítottuk. Ezen ritka alkalmóvétel olcsó, szabott áraira utalva, van szerencsénk a t. c. közönség b. látogatásait a közelebbi 14 nap folyamára tisztelettel kikérni. Egyuttal bátorokodunk, mindenféle a mi üzletkörünkbe tartoró cikkek dus választéku raktárunkat ajánlani. Kiváló tisztelettel Groszmann József fiai.			
DAMAST & GRADL és rumburgi vásznakban.	Sirkoszorúk, fémkoporsók.	Saját gyártmányu férfi- és női-fehérműtek.	Mindennemű ruhadíszek és egyébb kellékek.
		Nagy választék PIPERE- és rövid-árakban.	FÜGGÖNY, SZÖNTYEG Dus választék és bütorkelemékben.